

Księga Kaznodziei

Rozdział 11

1. Puszczaj twój chleb na powierzchnię wód, a po upływie wielu dni znowu go znajdziesz. 2. Udzielaj cząstkę dla siedmiu, a nawet dla ośmiu osób; gdyż nie wiesz jaka niedola spadnie na ziemię. 3. Kiedy chmury napełniają się deszczem, wtedy spuszcza ją go na ziemię. Gdy drzewo pada na południe, albo na północ gdziekolwiek drzewo upadło, tam zostaje. 4. Kto dogląda wiatru ten nie sieje, a kto przypatruje się chmurom nie zbiera. 5. Tak jak nie wiesz jaką jest droga wiatru i jak zrastają się kości w łonie brzemiennej tak nie poznasz spraw Boga, który wszystko uczynił. 6. Z rana wysiewaj twoje ziarno i do wieczora nie opuszczaj twojej ręki; bo nie wiesz, co się powiedzie czy to, czy owo, lub czy tak samo dobre będą oba. 7. Zaprawdę, światło jest słodkie, a oczom przyjemnie jest widzieć słońce. 8. Ale choćby człowiek przeżył wiele lat, niech cieszy się w nich wszystkich i pamięta o dniach ciemności, że będzie ich wiele; wszystko, co jeszcze nastanie jest marnością. 9. Ciesz się młodzieńcze w twojej młodości, bądź wesołej myśli w twoich młodzieńczych latach; chodź, dokąd cię ciągnie serce i za widokiem twoich oczu; lecz pamiętaj, że za to wszystko Bóg cię przyprowadzi na sąd. 10. Tak więc usuń z twojego serca gniew oraz oddal złośliwość od twojej cielesnej natury gdyż wiek dziecięcy i młodzieńczy także są marne.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012